

som Deres Majestæt, hvem den Høifalig Heden- gangue selv har kaaret som sin Arving til Land og Rige, kunne forstaae og vide at vurdere denne Følelse!

Men Kongerigets Folkething føler tillige Trang til for Deres Majestæt at frembære sin allerunderdanigste Hyldest og Udtalelsen af den Fortrosthing, vi sætte til Dem, at De ogsaa vil tage et frit Folks Kjærlighed og Tillid i Arv efter Deres Høifalige Forgjænger.

Allernaadigste Konge!

Tunge Uveirssker have betegnet Deres Majestæts endnu kun saa korte Regjeringstid. Store Fjæter omgive Land og Krone. Deres Majestæts velgrundede og ved høitidelige Traktater bekræftede Ret til alle Monarkiets Dele gjøres Dem stridig. Det i Thydskland gjenneem en saa laug Mærække ved allehaande falske Fremstillinger opfostrade og nærrede Had til Danmark, forenet med rovbegjærlig Attraa efter at tilraane sig en Deel af det danske Monarki, er brudt ud i lys Lue, og allerede ere Fjendtligheder begyndte, der betegnes ved Krænkelser af Folkeret og Ære saavel som ved det Oprør, de føre i deres Følge. Under disse Omstændigheder føler Kongerigets Folkething dobbelt Opfordring til at tolke de Trofskabens og Hengivenhedens Følelser, der besjæle det danske Folk ligeoverfor Thronen.

Med oprigtig Tilfredsstillelse have vi seet Deres Majestæt hævde vor Frihed og Selvstændighed ligeoverfor Udlandets Forestillinger og Fordringer om Ophævelsen af Grundloven af 18de November f. A. Efter Deres Forgjænger paa Thronen, hvis Liv hengik under fortsatte Bestræbelser for at sikke det danske Rige en af Fremmede uafhængig Stilling i Monarkiet, uden at det dog lykkedes ham at fuldføre dette Storbærk, har Deres Majestæt nu ogsaa taget denne Opgave i Arv. Den Loosning vil, det vide vi, være forbunden med Vanskelighed; den kan medføre blodige Kampe og tunge Dffre, men Folket er rede til at bære dem for, at understøtte sin Konge i Bevarelsen af det ældgamle danske Kronland, Sønderjylland i dets uadskillige Forbindelse med Kongeriget. Vi ønske vore Brødre i Slesvig, Thydstalende som Dansktalende, den samme borgerlige Frihed, som Kongerigets Beboere nyde; Friheden, og fælles Samvirken af folketaarne Mænd under Kongens Ledelse, er efter vor Overbeviisning det stærkeste Baand, som imellem Slesvig og Kongeriget, saa og imellem Riget og Deres Majestæt.

Maatte Gud den Almægtige give Deres Majestæt Kraft og Lykke til at fuldføre det Bærk, der maa fuldføres, om Danmark skal bestaae! Da vil det — saa haabe vi med Tillid — ogsaa forundes Deres Majestæt og Deres ophoiede Slægt at leve i lauge Mærækker, lykkelig og styrket ved den Betsignelse, der ligger i et tro Folks Kjærlighed og Tillid!